

vrat je tako — dolg!« Nedolžna deklica je čutila, da je njena sestra drzno napravljena.

Mimo hiše pride sosedova Metka, dobra in rahlo-čutna deklica. Ko vidi Majdo, pravi sama pri sebi: »Ali je to res sosedova Majda? Ne, taka bi se pa ne marala nikoli pokazati!« Zardela je, pogledala proč in šla naprej.

Po poti prikoraka Škrabčev oče, pa zamrmra v brado: »Predrzna punica! Saj bi bila lepa, če bi bila dostojna!«

Nikomur Majda ni všeč. Samo eden jo pohvali. Gostilničarjev dijak je to, lahkoživa in mehkužna stvar. V očeh se mu lahko bere spačeno srce. Ko se približa deklini, zakliče: »O, kako ste pa danes lepa, gospodična! Ali me hočete malo spremiti?« Angel nedolžnosti gre mimo in joka... Znak ženske poštenosti je dostojna obleka.

A. Čebular:

V mlinu.

Klipa, klopa,
izpod stropa
siplje kopa
zrnja se med stope.
Plaho tropa
brunov stopa
po seménih žoltih,
da omaje
plašč se raje
in iz prósa kašo daje.

Kot od bésa
voda stresa
na kolesa
bisere neštete.
Ves iz lésa
hram se stresa,
trepotá, se ziblje.
Polne čaše
sladke kaše
so že tu za malčke naše.

